

Δευτερολογία του

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Πρωθυπουργού και Προέδρου του ΠΑΣΟΚ

Στην 9η Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ

Αθήνα, 9 Ιανουαρίου 1999

9^Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Συντρόφισσες, σύντροφοι,

Ευχαριστώ όλους για τη συμβολή τους σ' αυτή τη συζήτηση. Νομίζω πως ήταν μια συζήτηση ενδιαφέρουσα, μια συζήτηση χρήσιμη, μια συζήτηση υποβοηθητική για να δούμε τα θέματα τα οποία μας απασχολούν, να δούμε τις λύσεις οι οποίες προτείνονται, να δούμε επίσης και τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ μας και να εξετάσουμε ποια είναι τα κεντρικά σημεία στα οποία θα πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας.

Η συζήτηση επέτρεψε να εντοπίσουμε πού είναι η ουσία, πού υπάρχουν δευτερεύοντα θέματα. Επέτρεψε να δούμε πώς μπορούμε να παρουσιάσουμε καλύτερα τη δική μας πολιτική, απέναντι στα άλλα κόμματα, προς τον ελληνικό λαό.

Η δύναμή μας έγκειται στη δημοκρατική διαδικασία. Εμείς είμαστε ένα κόμμα, το οποίο έχει ξεκινήσει αυτή την ελεύθερη συζήτηση πρώτο στην Ελλάδα. Και αυτή η πρωτιά που έχουμε και αυτή η ελευθερία που έχουμε στη συζήτηση είναι ένα κεκτημένο. Ένα κεκτημένο που μας δίνει ένα πλεονέκτημα. Και αυτό το κεκτημένο πρέπει να υπερασπιστούμε απέναντι σε όλους αυτούς, οι οποίοι προσπαθούν να «δαιμονιοποιήσουν» τις διαφορές απόψεων και να τις προσωποποιήσουν.

Είναι χρήσιμο το ότι υπάρχουν αντιτιθέμενες απόψεις. Και είναι επίσης χρήσιμο το ότι υπάρχουν συγκρούσεις. Όπως, ασφαλώς, είναι αναγκαίο να υπάρξουν συνθέσεις. Εμείς, στη διαδικασία αυτή, δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να παρασυρθούμε στο να δούμε αυτές τις αντιθέσεις, μέσα από

προσωπική σκοπιά, ως μια διαμάχη προσώπων, ως μια διαμάχη μηχανισμών.

Πρώτη σημαία μας είναι η πολιτική. Κέντρο της προσοχής μας είναι η πολιτική. Η πολιτική είναι εκείνη που μας ενδιαφέρει. Και απέναντι σ' αυτούς που προσπαθούν να «χτίσουν» την εδώ διαδικασία ως ένα θέατρο, πρέπει να είμαστε όλοι ανεξαιρέτως, μα όλοι, αρνητικοί. Γιατί η διαδικασία αυτή δεν είναι θέατρο. Έτσι είναι μια δημοκρατική διαδικασία. Και πρέπει να παίξουμε έναν εκπαιδευτικό ρόλο απέναντι στον ελληνικό λαό, παρά τα όσα λέγονται, παρά όσα σχόλια διαρρέουν, παρά το «κουτσομπολιό» που προσπαθούν μερικοί να κάνουν.

Εχουμε μια αποστολή. Και η αποστολή αυτή είναι να δείξουμε ότι ένα κόμμα δημοκρατικό και σοσιαλιστικό μπορεί να συζητά, μπορεί να προωθή τις απόψεις του, μέσα από μια συζήτηση όπου υπάρχουν διαφορετικές γνώμες.

Πιστεύω πως αυτές οι δύο μέρες βοήθησαν σ' αυτό. Και θα βοηθήσει και η συνέχεια μέχρι το Συνέδριο. Και πρέπει να βοηθήσει και το Συνέδριο σ' αυτή την άποψη: στην εμπέδωση της δημοκρατικότητας των διαδικασιών μέσα στο κόμμα και μέσα στην κοινωνία. Έτσι θα αναβαθμίσουμε την πολιτική μας. Και αυτός είναι στόχος.

Σε μια περίοδο όπου πολλοί αποβλέπουν στην υποβάθμιση της πολιτικής, εμείς να προσδώσουμε στην πολιτική μια προεξέχουσα θέση, όπως οφείλουμε άλλωστε. Είμαστε πολιτικό κόμμα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η πορεία προς το Συνέδριο, η πορεία προς τις Ευρωεκλογές και η πορεία προς τις Εθνικές Εκλογές του 2000 είναι μια πορεία μάχης. Είναι μια πορεία συσπείρωσης, είναι μια πορεία νίκης. Είναι μια πορεία, όπου θα δείξουμε στον ελληνικό λαό τους καρπούς των προσπαθειών μας, τα χρόνια αυτά.

Πρέπει να δείξουμε στον ελληνικό λαό, μέσα από αυτές τις διαδικασίες, μέσα από το Συνέδριό μας, αλλά και στις Ευρωεκλογές και τις Εκλογές του 2000 ότι οι θυσίες μας, οι θυσίες του ελληνικού λαού έπιασαν τόπο. Πρέπει να αποδείξουμε με επιχειρήματα στον ελληνικό λαό ότι υπήρξε σημαντική πρόοδος, όπως και υπήρξε. Ότι η Ελλάδα με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία έκανε βήματα, ανοίγει νέους δρόμους, χαράζει νέες κατευθύνσεις για τον τόπο.

Ταυτόχρονα, τα χρόνια αυτά, το 1999 και το 2000, ο χρόνος μέχρι τις εκλογές είναι ένας χρόνος, ο οποίος θα μας επιτρέψει και να ολοκληρώσουμε και να σχεδιάσουμε τα βήματά μας. Τα βήματά

μας για το μετά. Να αναδείξουμε το τι επιδιώκουμε, το τι θέλουμε να πετύχουμε τα επόμενα χρόνια.

Έχουμε, λοιπόν, δύο χρόνια και να κατατοπίσουμε και να παρουσιάσουμε το τι κάναμε. Αλλά ταυτόχρονα και να σχεδιάσουμε και να διαγράψουμε στον ελληνικό λαό το τι θα κάνουμε.

Τα πολιτικά γεγονότα του 1999, οι Ευρωεκλογές, αλλά και οι Εκλογές του 2000 θέτουν στον ελληνικό λαό μερικά καθοριστικά διλήμματα. Αυτά τα διλήμματα πρέπει να αναδείξουμε, ώστε να τα κατανοήσει ο ελληνικός λαός για να μπορέσει να κρίνει και να πάρει τις αποφάσεις του. Αναφέρω μερικά:

- Πρώτα απ' όλα, μέσα στο 1999, να συνεχίσουμε αποφασιστικά ή όχι την πορεία μας προς την οικονομική και νομισματική ένωση; Θέλουμε να πετύχουμε το στόχο της ένταξης στην ΟΝΕ, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχουμε καθορίσει; Ναι ή όχι; Η πλειοψηφία του ελληνικού λαού λέει **ΝΑΙ**. Αν είναι, όμως, «ναι», τότε πρέπει να σταθούμε απόλυτα αρνητικά σε κάθε προσπάθεια που είτε επενδυμένη με τη μορφή οικονομικών αιτημάτων, είτε επενδυμένη με τη μορφή άλλων διεκδικήσεων, προσπαθεί στην ουσία να ανατρέψει την πορεία της χώρας προς αυτή την κατεύθυνση. Προσπαθεί να ανατρέψει την πραγματοποίηση των στόχων, τους οποίους έχουμε θέσει και τους οποίους εγκρίνει ο ελληνικός λαός στην πολύ μεγάλη πλειοψηφία του.

Ακούμε, για παράδειγμα, ότι στις 15 του μήνα πρόκειται να υπάρξουν πάλι κάποιες κινητοποιήσεις αγροτών. Και μάλιστα σε μια περιοχή της χώρας, όπου το αγροτικό εισόδημα είναι από τα υψηλότερα. Θα είναι η 3^η φορά που με σχέδιο το ΚΚΕ επιδιώκει να δημιουργήσει αναταραχή εκεί στην περιοχή και ευρύτερα στη χώρα. Η πρόθεση είναι διαφανής. Η πρόθεση δεν είναι η διαμαρτυρία για το ένα ή το άλλο αίτημα των αγροτών (ότι δεν είναι αρκετά υψηλό το εισόδημα ή ότι δεν είναι αρκετά υψηλή η τιμή του βάμβακος). Πρόθεση είναι η ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής. Πρόθεση είναι η παρεμπόδιση στην εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής.

Και την ίδια πρόθεση έχει και η αποκαλούμενη «συναδέλφωση εργατών, οικοδόμων, μαθητών και αγροτών» στις 15 του Γενάρη. Δεν ενδιαφέρει αυτούς που διοργανώνουν αυτές τις προσπάθειες το θέμα της Παιδείας ή όχι. Το θέμα της Παιδείας είναι δευτερεύον γι' αυτούς. Επαναλαμβάνω: γι' αυτούς. Το κύριο θέμα είναι πώς θα σταματήσουν την πορεία. Γιατί η πορεία έχει πετύχει, γιατί η πορεία δείχνει τα αποτελέσματα,

γιατί η πορεία συσπειρώνει τον ελληνικό λαό. Και γι' αυτό εμείς έχουμε χρέος να υπερασπιστούμε και τους στόχους μας, αλλά και τη συγκεκριμένη πολιτική μας απέναντι σ' αυτές τις εκδηλώσεις.

- Ένα δεύτερο δίλημμα είναι αν θα συνεχίσουμε ή όχι μια πετυχημένη πορεία σταθεροποίησης και ανάπτυξης, δίνοντας στο ΠΑΣΟΚ και στις Ευρωεκλογές του 1999 αλλά και στις Εθνικές Εκλογές του 2000 τη δυνατότητα να σχεδιάσει και να εφαρμόσει για τα επόμενα χρόνια μέχρι το 2006 το νέο σχέδιο ανάπτυξης της χώρας. Γιατί η κυβέρνησή μας, το 1999, χαράζει την πορεία για μετά το 2000, γιατί φέτος οφείλουμε να ολοκληρώσουμε το σχεδιασμό μας.

Θέλω εδώ να υπενθυμίσω και να τονίσω ότι εμείς, το ΠΑΣΟΚ, είμαστε εκείνοι που πρώτοι, με το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το '93-'94 σχεδιάσαμε την ανάπτυξη της χώρας μας με συγκεκριμένα απτά προγράμματα τα οποία έφεραν και αποτελέσματα.

Το Α' Κ.Π.Σ. χάθηκε. Χάθηκε με πολλούς τρόπους. Εγινε, μέσα από την πολιτική της ΝΔ, μέσο πλουτισμού ορισμένων. Εγινε μέσο ενίσχυσης ορισμένων ομάδων, ορισμένων επαγγελματιών.

Εμείς, για πρώτη φορά, ολοκληρωτικά, εφαρμόσαμε μια αναπτυξιακή διαδικασία. Δείγμα είναι τα χιλιάδες έργα που γίνονται στη χώρα. Δείγμα, επίσης, είναι ότι σε ορισμένους τομείς (αναφέρω ενδεικτικά τους τομείς της εργασίας, της βιομηχανίας και της παιδείας) για πρώτη φορά εφαρμόστηκαν εδώ στην Ελλάδα παρεμβάσεις οι οποίες αφορούσαν δομές λειτουργίας και δεν αφορούσαν έργα. Γιατί στην Ελλάδα ήσαν όλοι συνηθισμένοι να κάνουν δρόμους, γεφύρια, αλλά δεν ήσαν συνηθισμένοι να κάνουν υποδομές για λειτουργίες, όπως η εργασία, η ανάπτυξη της βιομηχανίας και η παιδεία.

Και λέει πολλές φορές η ΝΔ για την απορρόφηση. Θέτει το ερώτημα: πώς πάει η απορρόφηση; Και υπάρχουν πολλοί από τους συντρόφους που εντυπωσιάζονται από αυτό το επιχείρημα. Θέλω να σας αναφέρω και να τονίσω εδώ πως σε κάθε αρχή είναι αυτονόητο να υπάρχουν κάποιες καθυστερήσεις. Και υπήρξαν μέχρις ότου να βρούμε τους αναγκαίους δρόμους. Αλλά τα πράγματα τώρα πηγαίνουν όλο και καλύτερα. Και η πρόβλεψη είναι ότι μέχρι το 2000 που τελειώνει το Β' ΚΠΣ θα έχουμε απορροφήσει τους πόρους που μας έχουν διατεθεί. Και θα τους έχουμε απορροφήσει

χρησιμοποιώντας τους για πολλά προγράμματα, τα οποία για πρώτη φορά πραγματοποιούνται στη χώρα.

Το 2000, λοιπόν, για να κλείσω αυτό το σημείο, είναι η αφετηρία για την αξιοποίηση όλων των ευκαιριών που διανοίγονται με τη νέα θέση της Ελλάδας.

- Ένα τρίτο δίλημμα είναι αν θα συνεχίσουμε ή όχι μια πολιτική που συνδυάζει ανάπτυξη και κοινωνική ευαισθησία.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,
Γνωρίζουμε όλοι (απλώς το αναφέρω) ότι βελτιώσαμε τους δείκτες, τον πληθωρισμό, τα ελλείμματα, αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες. Και εκείνο που έχει σημασία είναι ότι αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες σε τέτοιο βαθμό, ώστε πλησιάζουμε τώρα τα μέσα επίπεδα των ευρωπαϊκών χωρών. Το σημαντικό που επιτύχαμε είναι η κάλυψη της διαφοράς, σε μεγάλο βαθμό, που υπάρχει από τις υπόλοιπες χώρες.

Υπάρχει και άλλη πολιτική: Η πολιτική την οποία υπερασπίζονται ορισμένοι κύκλοι της Δεξιάς. Λένε «σας πήρε πολύ χρόνο να πετύχετε έναν ικανοποιητικό ρυθμό ανάπτυξης. Το ίδιο αποτέλεσμα θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί σε 3-4 χρόνια. Ασφαλώς και θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί το ίδιο αποτέλεσμα σε μικρότερο χρόνο.

Αλλά το θέμα είναι με ποιο κοινωνικό κόστος, με ποια κοινωνικά αποτελέσματα, με ποια μέσα; Αυτό το αποσιωπούν όλοι όσοι προβάλλουν αυτό το επιχείρημα. Και εμείς στο ΠΑΣΟΚ από το '93 και μετά σχεδιάσαμε έτσι ώστε να μπορούμε να πετύχουμε το στόχο της οικονομικής και νομισματικής σύγκλισης, ταυτόχρονα όμως με μια πολιτική, η οποία δεν δημιούργησε δυστυχία, φτώχεια, περιθωριοποίηση, κοινωνικές αναταραχές σε μεγάλο βαθμό.

Πετύχαμε όχι μόνο πολύ υψηλούς ρυθμούς στην προσέγγιση των κριτηρίων, μερικές φορές τους υψηλότερους στην Ευρώπη, αλλά πετύχαμε ταυτόχρονα και όσον αφορά τους κοινωνικούς δείκτες πολύ καλά αποτελέσματα. Μερικές φορές τα καλύτερα στην Ευρώπη.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης υπόσχονται όλα σε όλους. Υπόσχονται μείωση δαπανών. «Όχι στο σπάταλο κράτος» λέει η ΝΔ. Ταυτόχρονα υπόσχεται αύξηση δαπανών, δίνοντας σε κάθε ομάδα που ζητά κάτι. Και βέβαια, αυτή η πολιτική δεν οδηγεί πουθενά. Δείχνει τη δραματική επιπολαιότητα, που χαρακτηρίζει τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Ο ελληνικός λαός δεν ξεχνά αυτά που λέγονται και γι' αυτό έχει μια απαξιωτική στάση απέναντι στους πολιτικούς. Γιατί απλούστατα αυτά που λέγονται δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν.

Συνεπώς, εμείς, το ΠΑΣΟΚ, πρέπει να καταδείξουμε στον ελληνικό λαό αυτή την επιπολαιότητα των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Και ταυτόχρονα να αναδείξουμε ότι εμείς έχουμε ακολουθήσει μια πολιτική, η οποία συνεδύασε τους δύο αυτούς στόχους (δηλαδή, την ανάπτυξη και την κοινωνική ευαισθησία) επιτυχημένα.

Και μέσα στο πλαίσιο αυτό πρέπει επίσης να αναδείξουμε ότι τώρα, σιγά-σιγά, ανοίγονται νέες δυνατότητες. Ανέφερα στην εισήγησή μου ότι το 1999 είναι ο χρόνος που θα αρχίσουμε να συζητάμε για τη φορολογική μεταρρύθμιση, προκειμένου να είμαστε σε θέση να την κάνουμε πράξη το ταχύτερο δυνατόν. Ότι το 1999 είναι ο χρόνος που μπορούμε να εξετάζουμε νέες πολιτικές για την απασχόληση και να εφαρμόσουμε μερικές. Οπου πρέπει να τεθούν καίρια ζητήματα, όπως είναι οι 35 ώρες εργασίας, η ρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος κ.ο.κ. Είναι κρίσιμη αυτή η χρονιά για το ΠΑΣΟΚ και τη χώρα. Είναι η χρονιά της ολοκλήρωσης και του νέου σχεδιασμού.

Δύο λέξεις, συντρόφισσες και σύντροφοι, απέναντι σ' αυτή την προσπάθεια της ΝΔ και της Δεξιάς να καλλιεργήσουν αυτή τη σύγχυση ότι έχουν καταργηθεί οι ιδεολογικές διαφορές, ότι έχει έρθει το τέλος των ιδεολογιών, το τέλος της ιστορίας προφανώς το ξέχασαν!

Να τονίσουμε εμείς ξεκάθαρα: Μας χωρίζει με την άλλη παράταξη, με την παράταξη της Δεξιάς μια πολύ μεγάλη διαφορά, η οποία αφορά την αντίληψη για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της κοινωνίας. Εμείς θέλουμε μια κοινωνία απλά, η οποία διευρύνει τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες για όλα, ανεξαιρέτα, τα άτομα. Και γι' αυτό κεντρικά σημεία στη δική μας πολιτική είναι όχι μόνο η ανάπτυξη, αλλά είναι ταυτόχρονα η κοινωνική δικαιοσύνη και η κοινωνική αλληλεγγύη.

Η Δεξιά θέλει μια κοινωνία στάσιμη. Μια κοινωνία η οποία όταν εξελίσσεται εξελίσσεται σε μια μόνο κατεύθυνση: Στην κατεύθυνση της ενίσχυσης εκείνων που έχουν οικονομική εξουσία. Στην κατεύθυνση της αύξησης του ιδιωτικού κέρδους. Στην κατεύθυνση των όλο και ολιγότερων φραγμών γι' αυτούς οι οποίοι μπορούν να αναλάβουν πρωτοβουλίες προς όποια κατεύθυνση επιθυμούν.

Εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι σ' αυτή την άποψη. Εμείς βλέπουμε το άτομο πάντα σε συνάρτηση με την κοινωνία. Και γι' αυτό λέμε ότι το άτομο πρέπει να έχει κοινωνική ευθύνη και ότι η κοινωνία πρέπει να είναι οργανωμένη έτσι ώστε όλοι ανεξάρτητα να έχουν ίση μεταχείριση και ίσες δυνατότητες.

Τέλος, συντρόφισσες και σύντροφοι, πιστεύω ότι το '99 και ιδίως η εποχή μέχρι το Συνέδριο θα θέσει ένα δίλημμα σε όλους εμάς. Το Συνέδριο δεν πρέπει, το επαναλαμβάνω με έμφαση, να είναι μια εσωστρεφής διαδικασία. Δεν πρέπει να είναι μια διαδικασία, όπου θα ξεχάσουμε την κοινωνία που είναι απ' έξω και μας παρακολουθεί.

Είμαστε το πρώτο κόμμα της χώρας. Είμαστε το κόμμα εκείνο που τα τελευταία 20 χρόνια έχει καθορίσει την πορεία της χώρας. Και είναι φυσικό ο ελληνικός λαός να παρακολουθεί το τι λέμε στις συνεδριάσεις μας, το τι λέμε δημόσια, το πώς κινητοποιείται η Οργάνωση, τι υπερασπίζει η Οργάνωση.

Γι' αυτό και έχουμε χρέος τη δική μας δράση να τη δούμε και σε συνάρτηση με το τι περιμένει ο ελληνικός λαός από μας, να τη δούμε σε συνάρτηση με το τι θεωρεί ο ελληνικός λαός ως πρωτεύον και πού πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας. Και είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός δεν θεωρεί πρωτεύον τις προσωπικές διαφορές, τους συσχετισμούς, τα προσωπικά θέματα, τα θέματα ανάδειξης του ενός ή του άλλου προσώπου.

Ο λαός θέλει να λύνουμε προβλήματα. Και για να λύνουμε προβλήματα, ο λαός περιμένει να είμαστε ενωμένοι, να είμαστε μια γροθιά, να είμαστε **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ**. Αναφέρθηκα, στην αρχή της ομιλίας μου, στη σημασία της δημοκρατικής διαδικασίας. Το «ενωμένοι», το «μια γροθιά», το «όλοι μαζί» είναι αποτέλεσμα δημοκρατικής διαδικασίας. Γι' αυτό πρέπει αυτή τη δημοκρατική διαδικασία να τη διαφυλάξουμε, να την υπερασπιστούμε, αλλά και να την εφαρμόσουμε απαρέγκλιτα, σύμφωνα με τους κανόνες που έχει. Γιατί έχει και κανόνες η δημοκρατική διαδικασία. Και αυτούς τους κανόνες πρέπει να τους σεβαστούμε. Και σήμερα και αύριο και σε όλη τη διάρκεια της πορείας μας, αυτά τα δύο χρόνια και μετέπειτα.

Ετσι μόνο θα κερδίσουμε την ανανέωση, την ενότητα και την προοπτική στο Συνέδριο.

Ετσι μόνο θα μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε αυτό που όλοι θέλουμε: Μια αλλαγή της ποιότητας του κόμματός μας. Μια αλλαγή της ποιότητας της δουλειάς μας.

Εκείνο που θέλουμε είναι να έχουμε θέσεις που εκφράζουν τον ελληνικό λαό. Θέσεις που τον συσπειρώνουν, τον στηρίζουν, του δείχνουν τους στόχους και το όραμά μας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Είμαστε στην αρχή μιας κρίσιμης διαδικασίας. Μιας διαδικασίας, η οποία θα δείξει εάν ξέρουμε ακριβώς τι θέλουμε και μπορούμε να αλλάξουμε τη μοίρα αυτού του τόπου. Και πιστεύω ότι μπορούμε. Το έχουμε δείξει στο παρελθόν.

Μπορούμε να το κάνουμε και στο μέλλον. Να οδηγήσουμε την Ελλάδα στον 21^ο αιώνα με τέτοιες προϋποθέσεις, ώστε να παίξει πραγματικά ρόλο.

Πιστεύω ότι θα προχωρήσουμε **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ** αποφασιστικά. Γιατί **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ** θέλουμε την ισχυρή Ελλάδα.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ θέλουμε ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη, για μια ισχυρή οικονομία και μια ισχυρή κοινωνία.

Θα το πετύχουμε, δουλεύοντας για ένα Συνέδριο συσπείρωσης και νίκης.